

P. HORVÁTH LÁSZLÓ VERSEI

HŰSZ ÉV

Sejtjeimbé falaztalak,
émbelölem kiáltalak,
ha sírsz, bennem hull a könnyed,
örömöd nekem ad többet,
munkádat is bennem végzed,
bennem folyik, köt a véred,
álmaidat én álmodom,
levegődet el én szívom,
fényedet is el én veszem! —
Örök Kőműves Kelemen...

De tebenned van a váram,
sok ostromban, sok csatában
kőfalaim benned állnak,
zászlóimmal benned látnak,
kapuim benned zárulnak,
csendek hozzám benned bújnak,
és mind, a seregyi versem
benned védelmez meg engem,
nincs, ki e várat bevenné! —
Él Kőműves Kelemenné.

TÜKÖR

Törpének látták
magukat benn a törpék.
Felháborodva
levették, összetörték.

IDŐ

Ezt még elérem,
azt még bevárom...
Lassan nem leszek,
csak csupa lábnyom.

TAVASZI TÁJKÉP

Kék madárhang
a barna föld felett.

FELMUTATÁS

Ez a mi testünk!
Formát adtunk vele formátlan életünknek.
Ez a szerelmünk!
Borunkban még arany és piros gyöngyök ülnek.
Kondul a csendünk.
A toronyból sötét madarak menekülnek.

VARÁZSLAT

Hallgatásunkban elvesznek a tények,
és árnyékukat elvesztik a tárgyak,
lassan elvesztik fényüket a fények,
sötét lábnyomokba lépnek a lábak.

SZOMBAT

Vánszorgás
a vasárnap kék kapujáig.

TÖKÉLETESSÉG BENNÜNK

A csiszolt pillanat,
a nincs-tovább-idő.
Mi... csupán foglalat...

JELENSÉG

Az űrben meghajolnak a fényugarak.
Itt megtörnek.

STÍLUS

Vasbetonkereszt
a vasbetonszerelő sirján.
Vasbetonégből
egy szál rozsdás napfény esik rám.

BÁBUK

A kirakat rendezés alatt.
A bábuk mind mezítelenek.
Eltűnődöm
a konvencionális jelképeken,
amikhez, ahogyan hasonlítanak.
Bár legjobban
mégis a bábukhoz hasonlítanak.
A rendezett kirakatokban levő
bábukhoz is. És a világban minden
bábuhoz. Azokhoz is, amelyek most
nincsenek a kirakatokban.